

الیکا عبدالرزاقی؛ سفیر ورزشکاران پارالمپیکي شد

منتظرم تا یکی از رشته‌های پارالمپیکي را امتحان کنم

سوزه

بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون چندی پیش درباره معلولیت خود صحبت کرد و گفت که به واسطه شرایط خاصی که دارد، مایل است با ورزش‌های پارالمپیکي و این حوزه آشنا شود. خواسته‌ای که خیلی زود اجابت شد و این ستاره سینما با دعوت کمیته پارالمپیک، با حضور در کمیته با فعالیت‌های مختلف این حوزه آشنا شد. عبدالرزاقی در جریان حضورش در کمیته پارالمپیک از موزه ملی ورزش بازدید به عمل آورد و تأکید کرد که می‌خواهد سفیر جنبش پارالمپیک باشد. عبدالرزاقی در این رابطه گفت: «سفیری جنبش پارالمپیک برایم افتخار است و تلاش می‌کنم در حد بضاعتم نشر دهنده افتخار آفرینی ورزشکاران پارالمپیکي کشورمان باشم.»

او در گفت‌وگو با سایت کمیته پارالمپیک، درباره دوران کودکی و زندگی و معلولیتش صحبت کرد و نکات جالبی را گفت. عبدالرزاقی درباره سندرم «گیلن - باره» که زندگی‌اش را تغییر داده، گفت: «۱۱ ساله و محصل کلاس پنجم بودم که این اتفاق افتاد. یک روز که از مدرسه به خانه برمی‌گشتم متوجه شدم مثل همیشه نمی‌توانم راه بروم و زمانی که به منزل رسیدم روی زمین افتادم. بعد از آن اتفاق سه روز به صورت کامل از کمر به پایین حس نداشتم و د چار فلج موقتی شدم. آن زمان در رشت زندگی می‌کردیم و در بیمارستان همان شهر بستری شدم و ویزشکان علت این اتفاق را سندرم گیلن - باره تشخیص دادند که نوعی اختلال نادر است و منجر به حمله سیستم ایمنی بدن به اعصاب واز کار افتادن عضلات می‌شود. بعد از این اتفاق حس پای راستم آرام آرام برگشت اما پای چپم از قسمت مچ به پایین کاملاً بی حرکت شد و از آن زمان تا کنون در همان حالت باقی مانده‌است.»

خانواده کمک کرد تا چیزی در من تغییر نکند

او ادامه داد: «اعضای خانواده به من کمک کردند که سریع با شرایط جدید کنار بیایم. معمولاً در مواجهه با معلولیت دو اتفاق می‌افتد؛ یا فرد به صورت ناخودآگاه خودش را محدود می‌کند و یا از سوی خانواده و اطرافیان با محدودیت‌ها مواجه می‌شود. در مورد من این اتفاق نیفتاد و چون رفتار خانواده‌ام با من تفاوتی با قبل نکرده بود و به گونه‌ای برخورد شد که انگار هیچ تغییری به وجود نیامده، من توانستم خودم را سریع بازیابی کنم و در واقع استحکام اولیه را در کانون خانواده پیدا کردم.»

می‌خواستم ورزش حرفه‌ای را دنبال کنم

عبدالرزاقی علاقه‌اش به ورزش را اینطور بیان کرد: «اگر این اتفاق نمی‌افتاد و این معلولیت به وجود نمی‌آمد، قطعاً امروز یک ورزشکار حرفه‌ای بودم. از کودکی فرد پر جنب و جوشی بودم و همیشه در مسابقات ورزشی مدرسه شرکت می‌کردم و در چشم‌اندازم برای آینده ورزش نقش پررنگی داشت. شاید تنها جایی که برای خودم کم گذاشتم، همین ادامه دادن ورزش بعد از معلولیت است. گاهی فکر می‌کنم اگر ذهن الان را داشتم و اطلاع‌رسانی در خصوص ورزش افراد دارای معلولیت نیز مثل امروز بود، شاید همان مسیر ورزش را این بار در بخش پارالمپیک دنبال می‌کردم.»

می‌خواهم منعکس‌کننده اتفاق‌های شیرین پارالمپیکي‌ها باشم

او درباره ورزشکاران پارالمپیکي هم توضیحاتی داد: «من زیاد اهل خبر نیستم اما موفقیت‌های ورزشکاران پارالمپیکي کشورمان آنقدر پررنگ است که کم و بیش از آنها مطلع هستم. بازدید امروز اما برای من بسیار خوشایند بود و خوشحالم که اطلاعات خوبی در این زمینه به دست آوردم. آمادگی خودم را برای سفیر بودن در جنبش پارالمپیک اعلام می‌کنم و تلاش می‌کنم در حد بضاعت و توانم منعکس‌کننده این رخداد‌های شیرین باشم. معتقدم هر چه در این زمینه بیشتر اطلاع‌رسانی شود، فرهنگ‌سازی در جامعه و به دنبال آن تغییر نگرش نسبت به افراد دارای معلولیت نیز به وجود می‌آید و با توجه به اینکه معلولیت یک احتمال است و ممکن است در هر لحظه شرایط برای هر کس تغییر کند، باید در این زمینه زیرساخت‌های فرهنگی و نیز به دنبال آن مناسب‌سازی شهری را تقویت کنیم.»

شاید به چیزی که در ذهنم بود، برسم

او ابراز امیدواری کرد که به زودی فعالیت زیادی کنار ورزشکاران پارالمپیکي داشته باشد: «امیدوارم به زودی و با عادی شدن شرایط و از سرگیری اردوهای ورزشکاران پارالمپیکي بتوانم در کنار ورزشکاران حضور پیدا کنم و مشتاقانه منتظرم تا خودم نیز بتوانم رشته‌های پارالمپیکي را امتحان کنم و تلاش می‌کنم روزی در این زمینه هم به آنچه همیشه در ذهنم بود، برسم.»

گرفته باشد. با این حال گویا یکی از همان دفعات معدود، همین ماجرای بسکتبال است.

صحبت‌های یکی از فدراسیون‌نشین‌های سابق که از دوران حضورش در تیم طباطبایی می‌گوید، خیلی شبیه به تحلیل‌ها و نقد‌هایی است که در دوران مدیریت طباطبایی نوشته و به آن پرداخته شده است. البته که در این روایت هم قطعاً زوایایی وجود دارد که راوی آن را از ما پنهان می‌کند. مانند دلیل اصلی بروز اختلاف بین این دو نفر که حالا باعث شده تا همکار دیروز، به منتقد امروز تبدیل شود!

خبر از درون فدراسیون

بازرس فدراسیون بسکتبال چندی پیش پس از ماه‌ها کار کردن با رامین طباطبایی، به دلیل ظهور برخی اختلاف‌ها که البته ماهیت آن مشخص نیست، از قالب یک همکار خارج شده و لباس منتقد بر تن کرده. اتفاقی که در ورزش ایران چیز عجیبی نیست. فیصل ملاهویزه اگر چه مشخص نیست به چه دلیلی از فدراسیون کنار گذاشته شده اما در هر صورت روایتش از فدراسیون بسکتبال قابل اعتنا و توجه است. ملاهویزه درباره ورود و خروجش به بسکتبال گفته است: «بنده با نیت کمک و مشاوره به فدراسیون رفتم ولی دریافتم که عدم مدیریت و احاطه به مجموعه و امور فدراسیون بیداد می‌کند و بنابراین با طباطبایی در این موارد صحبت کردم ولی او نپذیرفت. کادرفنی خودش و غیر یاسخگو یکی از معضلات فعلی بسکتبال است و مسافرت‌های برون مرزی به صورت رانت و باج به افراد اضافه و غیر مرتبط صورت می‌گیرد.»

این صحبت‌های بازرس سابق نشان می‌دهد که دلش حسابی از طباطبایی پر است و هیچ بعید نیست از جاده نقد منصفانه خارج شده باشد: «او ظرفیت انتقاد نداشته و ندارد و از مشاوره و راهنمایی به شدت گریزان است، ضمن اینکه عده‌ای ریاکار در ستاد اصلی با باج و رانت با ایشان همکاری دارند. در مدت دو سال گذشته، بسکتبال نه در بعد اداری و نه در بعد فنی ارتقا پیدا نکرده و این به واسطه ندانم‌کاری او است.»

معضل بزرگی به نام «اطرافیان»

اگر بخش مهمی از صحبت‌های ملاهویزه را بگذاریم به حساب دلخوری او از طباطبایی و اختلافی که چیزی از آن نگفته، تنها بخشی از آن را که می‌شود چشم بسته پذیرفت، دایره افراد نزدیک به طباطبایی است. موضوعی که در دو سال گذشته به وضوح دیده و شنیده‌ایم و بارها و بارها هم سوزه مطالب انتقادی بوده و هستند. افرادی که گاهی سر منشأ حواشی جدی و آزار دهنده‌ای هم شده‌اند اما طباطبایی خم به ابرو نیاورده و دست به آنها نزده است. نقطه مشترک اصلی انتقاد‌های همیشگی با صحبت‌های سرپرست همین جاست و مابقی حتی اگر هم درست باشد، تا حدود زیادی با تغییر مدیران اطراف طباطبایی رو به اصلاح خواهد رفت. با این حال اینطور که به نظر می‌رسد، المپیکي شدن بسکتبال دیروشی شده روی مشکلات بسیاری که درون این رشته رخنه کرده و آقای رئیس به شواهد و اتفاقات‌های بسیار بزرگتری نیاز دارد تا دست به ترکیب مدیران کناری‌اش بزند.

انتقاد تند بازرس سابق بسکتبال و یک کلید واژه تکراری

دوستان ناباب آقای رئیس!

گزارش

محسن آجرو / @mosenajorloo

بسکتبال ایران در ماه‌های منتهی به مسابقات جام جهانی و گرفتن سهمیه حضور در المپیک، درگیر حواشی بسیار زیادی بود و انتقاد‌های گسترده‌ای را متحمل شد. انتقاد‌هایی که بخش اعظم آنها را موفقیت بزرگ و ارزشمند کسب سهمیه المپیک مهار کرد و رفته رفته به باد فراموشی سپرد. البته که برگزاری نخستین کنفرانس خبری و صحبت رودررو با خبرنگاران هم در خوابیدن تب انتقاد بی‌تأثیر نبود. با این حال تقریباً اکثریت قریب به اتفاق آن انتقاد‌ها هنوز هم پابرجاست و حالا روایت یکی از خروجی‌های فدراسیون هم نشان می‌دهد درصد بالایی از آنها با تقریب خوبی منطبق بر حقیقت بوده است.

انتقادی انتقاد بر روایت مستقیم

تحلیل، نقد و یا حتی تعریف‌هایی که اغلب در رسانه‌ها مطرح می‌شود، همواره درصد قابل توجهی با حقیقت فاصله دارند. فاصله‌ای که طبیعی و نتیجه عدم تطابق دقیق مشاهدات، استنباط و درک نگارنده از حقیقت ماجراست. گاهی حتی اتفاق خوبی هم که در یک فدراسیون می‌افتد و رسانه‌ها قلم به ستایش آن برمی‌دارند، نتیجه تصمیمی از روی جبر و یا حتی منفعت طلبانه داشته، گاهی هم برعکس. می‌توان تصمیمی گرفت و با توفانی از نقد و تخریب مواجه شد اما دلیلی صد درصد معقول و موجه داشت.

به هر ترتیب حقیقت اینجاست که همواره باید در میان تحلیل‌ها و نقدها هم درصدی را برای اشتباه‌های اینجینینی کنار گذاشت. خیلی کم اتفاق می‌افتد که همه چیز درست سر جای خودش قرار

فعالیت‌های ملی تنیس روی میز، همچنان ممنوع

استعلام گرفتیم که در پاسخ تأکید شد فعلاً شروع فعالیت فقط برای باشگاه‌های خصوصی بلامانع عنوان شده است. رئیس فدراسیون تنیس روی میز ادامه می‌دهد: «با این اوصاف همچنان برای تیم ملی و مسابقات باشگاهی اجازه فعالیت نداریم. بنابراین نمی‌توانیم برنامه‌ای برای این دو بخش داشته باشیم.» قارداشی درباره برنامه‌های تیم ملی هم می‌گوید: «سرمربی تیم ملی برنامه پیشنهادی خود را ارائه کرده است. به محض اجازه ستاد مبارزه با کرونا اجرای این برنامه را آغاز می‌کنیم تا تیم ملی در فرصت مناسب بتواند برای مسابقات قهرمانی جهان و بعد از آن انتخابی المپیک آماده شود.»

ستاد مقابله با کرونا، تنیس روی میز را در فهرست رشته‌هایی قرار داد که فعالیت‌شان آزاد است اما رئیس فدراسیون تأکید دارد که همچنان برای اجرای برنامه‌های این رشته در سطح ملی و باشگاهی منع قانونی وجود دارد. مهرداد علی قارداشی با اشاره به اطلاعیه اخیر ستاد مبارزه با کرونا در ورزش می‌گوید: «این اطلاعیه انجام فعالیت‌های انفرادی در ۳۰ رشته و در تمام شهرها را بلامانع عنوان کرد. تنیس روی میز از جمله این رشته‌هاست اما همچنان در رده ملی منع فعالیت داریم. روز یکشنبه در مورد اطلاعیه اخیر ستاد مبارزه با کرونا و اینکه آیا می‌توانیم در سطح ملی هم آغاز به کار کنیم، از وزارت ورزش